

Ik schrijf u om mijn zorgen te uiten over het voorgestelde amendement op de **Rijkswet op het Nederlandschap (RWN)**, dat beoogt de algemene naturalisatieperiode te verlengen van vijf naar tien jaar. Hoewel ik begrijp dat de bedoeling van dit voorstel mogelijk is om integratie te versterken en betrokkenheid bij de Nederlandse samenleving te waarborgen, ben ik van mening dat deze wijziging verschillende onbedoelde negatieve gevolgen zal hebben – zowel voor individuen die naturalisatie nastreven als voor de Nederlandse samenleving als geheel.

### **1. Nederland kent al een streng integratieproces**

Nederland vereist nu al een relatief lange en gestructureerde weg naar het staatsburgerschap. Aanvragers moeten een rechtmatig verblijf, economische participatie en sociale integratie aantonen via het inburgeringsproces. Het verlengen van de termijn van vijf naar tien jaar zou van het Nederlandse systeem een van de strengste in Europa maken – zonder duidelijk bewijs dat een dergelijke verlenging de integratieresultaten verbetert.

### **2. Langdurige onzekerheid kan sociale en economische participatie belemmeren**

Onderzoek van de OECD ([OECD, 2024 – International Migration Outlook](#)) en de **Europese Commissie** heeft aangetoond dat immigranten met een zekere langdurige status (inclusief staatsburgerschap) eerder investeren in hun loopbaan, opleiding en gemeenschap (OECD/ILO (2018), *How Immigrants Contribute to Developing Countries' Economies*). Het verlengen van de wachttijd vertraagt volledige participatie en ontmoedigt langdurige betrokkenheid bij de Nederlandse samenleving, aangezien individuen gedurende vijf extra jaren in een toestand van juridische en sociale onzekerheid blijven.

### **3. De voorgestelde wijziging zal de aantrekkelijkheid van Nederland voor hoogopgeleide migranten verminderen**

Nederland kampt momenteel met ernstige tekorten aan vakbekwame werknemers in belangrijke sectoren zoals de zorg, ICT en techniek – waarbij **twee derde van de Nederlandse bedrijven moeite heeft om personeel te vinden** (NL Times, 2025). Overheidsanalyses van de arbeidsmarkt bevestigen dat dit structurele tekorten zijn en geen kortetermijschommelingen (UWV Kansrijke Beroepen 2025). Hoogopgeleide migranten spelen daarom een cruciale rol in het ondersteunen van economische groei en innovatie. Volgens de OECD helpt migratie de negatieve economische effecten van vergrijzing te compenseren en ondersteunt het de langetermijngroei van het BBP (OECD, 2023 – *Indicators of Immigrant Integration*) en (OECD, [2024 – International Migration Outlook](#)). Het verlengen van de weg naar het staatsburgerschap ontmoedigt precies het soort talent dat Nederland helpt concurrerend, innovatief en veerkrachtig te blijven.

### **4. De maatregel pakt de kwaliteit van integratie of misbruik niet aan**

Als het doel is om integratie te bevorderen of misbruik van het naturalisatiesysteem te voorkomen, kunnen die kwesties effectiever worden aangepakt met gerichte beleidsmaatregelen – zoals verbeterde integratieprogramma's, taalscholing en strengere controles op frauduleuze aanvragen – in plaats van met een algemene verlenging die alle aanvragers gelijk treft, ongeacht hun individuele inzet of bijdrage.

## **5. De wijziging kan onbedoelde sociale en demografische effecten hebben**

Het uitstellen van toegang tot het staatsburgerschap betekent ook uitstel van volledige burgerlijke participatie, waaronder stemrecht en de mogelijkheid om in de publieke sector te werken. Dit kan leiden tot een groeiende groep langdurige inwoners die bijdragen aan de Nederlandse samenleving maar gedurende tien jaar politiek en sociaal uitgesloten blijven – wat de sociale samenhang juist kan ondermijnen in plaats van versterken.

Hoewel het handhaven van de integriteit van het naturalisatieproces essentieel is, is het verlengen van de algemene termijn van vijf naar tien jaar een disproportionele maatregel die het risico met zich meebrengt om integratieresultaten, economische concurrentiekracht en sociale inclusie te schaden. Ik roep beleidsmakers dan ook op om dit voorstel te heroverwegen en meer op bewijs gebaseerde benaderingen te onderzoeken die controle, eerlijkheid en maatschappelijk voordeel op lange termijn in balans brengen.